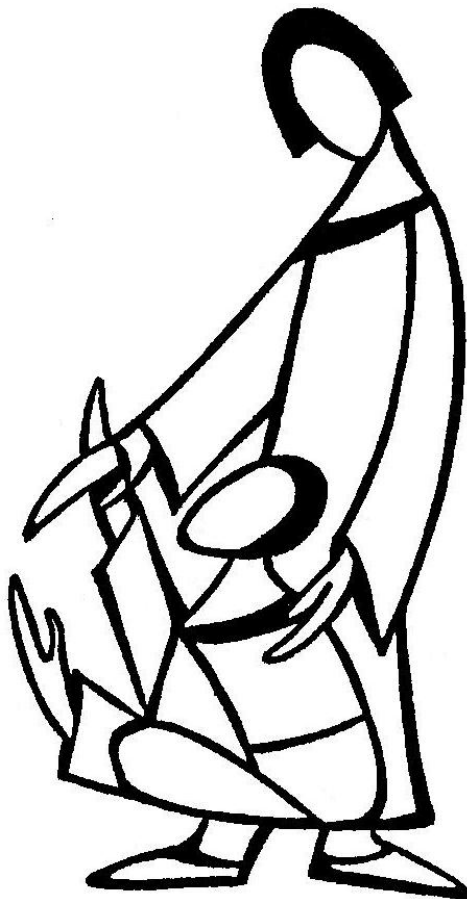

**VIERING VAN DE
VIERDE ZONDAG D.H.J.**

‘Naar menselijke maatstaf
waren er niet velen geleerd,
niet velen machtig,
niet velen van hoge afkomst.’
(Paulus van Tarsius in 1 Kor.1)

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

*Er is licht, er is donker; c 1-2.
M. Zagers/W. Vogel*

WELKOM.

*'De acht zaligsprekingen
zijn de meest indringende verwoording
van wat de mens deelachtig maakt
aan het goddelijke.*

*Het gaat om deugden - klinkt ouderwets -
die de natuur van de mens
overstijgen, te boven gaan, -
die in de natuur niet terug te vinden zijn.*

*Die deugden zijn dan ook
tot op zekere hoogte
onnatuurlijk of bovennatuurlijk
en daardoor hevig revolutionair.*

(Mark Eyskens 26 januari 2003)

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar in Gods naam. +*

Lied.

Er is licht, er is donker; c 4

SCHULD BEKENNEN.

V.: Vrede maken
 waar het heibel is -
 liefde brengen
 waar haat bestaat -

 eerlijk zijn
 waar bedrogen wordt -
 vuur in het leven
 waar sleur regeert -

 vertrouwen geven
 die vertwijfelen -
 hoop waar wanhoop en
 troost waar verdriet.

 Vergeef ons om
 het licht dat we doofden,
 het recht dat we schonden; -

 om de liefde niet opgebracht,
 het goede ongedaan gelaten.

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR
 EN GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

Lied.

*Dat het mij is gegeven
M. Zagers/W. Vogel*

*Sfeer is als dichte mist.
Je staat er midden in, maar
je ziet het niet.*

Lied.

Dat het mij is gegeven

*Sfeer is als woestijnzand.
Die zie je overal, maar niet
in de lucht die je inademt.*

Lied.

Dat het mij is gegeven

*Sfeer is als de snelweg.
Die rumoert continu, maar
je hoort het niet meer.*

Lied.

Dat het mij is gegeven

GEBED.

Wat zou ik mild bescheiden zijn
als ik wist dat Gij
spreekt in mijn woord.

Wat zou het klinken
als ik wist dat Gij
zingt in mijn lied.

Wat zou ik zacht hulpvaardig zijn
als ik wist dat Gij
doet met mijn handen.

Wat zou ik rustig zeker zijn
als ik wist dat Gij, dat Gij
met mij zijt al mijn levensdagen.

Amen.

EERSTE LEZING.

1Korinte 1,26-30

Broeders en zusters, denk aan uw eigen roeping.
Naar menselijke maatstaf waren er niet velen geleerd,
niet velen machtig, niet velen van hoge afkomst.
Nee, wat de wereld dwaas vindt, is uitverkoren om de
wijzen te beschamen; wat de wereld zwak vindt, is
uitverkoren om het sterke te beschamen; wat de
wereld van geringe afkomst en onbeduidend vindt, is
uitverkoren opdat wat niets is wat iets is teniet doet.
Geen mens zal dan tegenover God nog roemen op
zichzelf. Dankzij Hem zijt gij in Christus Jezus, die
van godswege heel onze wijsheid, gerechtigheid,
heiliging en verlossing is geworden. Daarom staat er
geschreven: 'Als iemand wil roemen, laat hem
roemen op de Heer.'

Lied.

*Een wonder; c 1-2
P. Verhoeven/W. Vogel*

HET EVANGELIE.

Matteüs 5,1-12a

Jezus zag de menigte, ging de berg op en zette zich neer. Toen zijn leerlingen naar hem toe kwamen, nam hij het woord en onderrichtte hen aldus.

‘Zalig de armen van geest -
hen behoort het Rijk der hemelen.
Zalig die treuren -
zij worden getroost.
Zalig de zachtmoedigen -
zij zullen het land bezitten.
Zalig die honger en dorsten
naar gerechtigheid -
zij zullen verzadigd worden.
Zalig die barmhartig zijn -
zij zullen barmhartigheid ondervinden.
Zalig de zuiveren van hart -
zij zullen God zien.
Zalig die vrede brengen -
zij worden Gods kinderen genoemd.
Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid,
want hun behoort het Rijk der hemelen.
Zalig gij, die wordt beschimpt, vervolgd en
om mij lasterlijk van allerlei kwaad beticht.
Verheugt u en juicht,
want groot is uw loon in de hemel.’

Lied.

Een wonder; c 3

MEDITATIE.

*‘Er bestaat een rups met de indrukwekkende naam
‘Traumatopea Processiona’ ofwel
in kort en krachtig Nederlands ‘de processierups’.
Deze rups ontleent haar naam aan haar typische
gewoonte om zich met heel velen
in één lange rij door de bomen te bewegen.
Één gaat voorop en alle anderen er achteraan,
de oogjes stijf gesloten en het kopje warm
tegen het achterlijf van de voorganger.
Zo trekt die rups voort en doet zich intussen
tegoed aan eikenbladeren.
Een Franse bioloog nam een proef met die rups.
Hij zette de hele processie rupsen
op de rand van een bloempot en wel zó,
dat koploper en hekkensluiter op elkaar aansloten.
Op deze manier werd de stoet een gesloten circuit.
Net als in de natuur was er bij de rupsen
een blind vertrouwen op wie er vóórging.
En zo bleef de stoet maar in beweging,
in strakke formatie en met stugge volharding.
Hadden uitputting en honger hun tol niet geëist,
dan zouden die rupsen nu nog steeds
in dezelfde kringloop hebben rondgetrokken !’*

Mensen 'produceren cultuur' en mensen zijn 'product van cultuur' staat in moeilijke boeken. Wat er mee gezegd en bedoeld wordt, is simpel: mensen kunnen invloed uitoefenen op hun leefomgeving maar op haar beurt beïnvloedt de leefomgeving hun denken en doen. We kunnen onze leefomstandigheden verbeteren om ons leven zekerder, aangenamer te maken. Daarin kunnen we ook te ver gaan zoals de nog altijd voortschrijdende milieuvervuiling en uitputting van energiebronnen duidelijk maken. De samenleving, waartoe we behoren, reikt ons een leefsfeer, gewoonten en gedachten aan, die we van jongs af aan met de paplepel krijgen ingegoten en die we dag aan dag inademen. Zo zijn vooruitgang en flexibiliteit belangrijke waarden geworden in onze maatschappij op drift. Alles moet anders, alles moet beter - zo wordt ons voorgehouden en zit ons in het bloed. Morgen kan, nee móét alles weer anders zijn. Is het vreemd, dat mensen onzeker worden over de keuzes die zij maken en huiverig om iets vast te leggen, verplichtingen aan te gaan; - dat mensen vooruitzien op lange termijn momenteel inruilen voor denken op korte termijn ? We ademen die sfeer gewoon alledag in. Ook, dat maatschappelijke voorzieningen, die van oudsher collectief getroffen werden, geleidelijk allemaal geprivatiseerd worden. Geen gezamenlijke gemeenschappelijke kas meer, maar alleen nog sparen voor jezelf.

Van diverse kanten wordt geroepen dat onze 'waarden en normen' zijn vervaagd, verschaald. Dat is nog maar de vraag, want er worden wel degelijk normen en waarden voorgeleefd en bijgebracht, - heel opdringerig zelfs. Alleen: ze zijn wel enorm 'verschoven'. Als gevolg van de toegenomen welvaart zijn de eisen die wij aan ons leven stellen en de verwachtingen, die wij van het leven hebben, juist toegenomen; we zijn minder gauw tevreden. Onder invloed van media en reclame worden ons ideaalbeelden aangereikt die we in feite zelf hebben gecreëerd. 'Jezelf zijn' is zo'n ideaal, waarmee zoiets wordt bedoeld als: 'Ik wil doen en laten waar ik zelf zin in heb, - ik wil in mijn vrijheid niet door ongemakken of door anderen beperkt worden.' Ideaalbeelden waaraan we niet kunnen voldoen, resulteren ongemerkt, sluiperig als kruipolie, in een gevoel van onrust en onbehagen, in een gevoel van onvrede met onszelf.

*De mens jaagt zichzelf op,
de mens holt achter zichzelf aan -
het kan niet anders
of we lopen in een kringetje.*

De wereldwijd bekende zaligsprekingen nemen
in de verhalen van en geloofsgetuigenissen over
Jezus van Nazaret een bijzondere plaats in.
Ze zijn in de loop van de tijd heel verschillend en
vaak haaks tegengesteld verstaan.
Ze zijn en worden gezien als woorden van troost en
berusting voor mensen die zich aan de onderkant
van de samenleving bevinden.
Maar evengoed brengen ze beweging en onrust
teweeg, zijn ze een oproep om de toekomst
die erin wordt geschetst nú te gaan realiseren.
Vergelijk ze met een kristal, een diamant.
Als het licht erop valt, schitteren ze en
je kunt vooraf nooit zeggen, waar en hoe
het licht zal worden weerkaatst.
Je kunt je ademloos verwonderen over
het wonderbaarlijke spel van licht en kleur;
je kunt er ook door worden verblind.
De zaligsprekingen . . . glinsterende zoutkorrels.

*De onbaatzuchtige naastenliefde die de acht zalig-
heden samenvat, is een heilsboodschap voor de
mensen en tegelijk een teken van transcendentie, dit
wil zeggen - hoe de mens de natuur kan overstijgen en
hoe het goddelijke in de mens tot leven kan komen.
Nog nooit is deze christelijke boodschap zo actueel
geweest als juist nú, vandaag. ' (Mark Eyskens 26/01/03)*

De zaligsprekingen zijn geen mooie literatuur,
maar een vurig pleidooi voor een dienende kerk.

Kort orgel

BELIJDENIS

Lied. *Geen vreemden voor elkaar; c 1-2-3
M. Zagers/W. Vogel*

ONDERBREKING. Brood en beker
Collecte
Orgelspel

BROOD EN BEKER.

*In het vluchtige moment de Eeuwige zien,
in de tijd die vliegt de Oneindige -*

*in de lach blijde hoop beleven,
in het leed een hand die vasthoudt -*

*ondanks alles blijven vertrouwen,
ondanks alles in voltooiing geloven -*

*en in het brood dat wij breken
het leven zien dat wij delen,
tot ons gebroken bestaan zal zijn geheeld.*

GEDACHTENIS.

*Bidt
voor die ziek zijn naar ziel of lichaam;
en niemand is of blijft zonder letsel -*

*voor die zorgen, dag en nacht waken;
en vroeg of laat wordt
op iedereen een beroep gedaan -*

*voor die ons zijn voorgaan;
in eerbiedige gedachtenis noemen wij:*

*Bidt voor die achterbleven;
niemand mist niemand.*

Korte stilte

GEBED AAN TAFEL.

*Waar Hij was
die mens Jezus Christus
kwamen lammen in de benen,
gingen doven de oren open,
vielen blinden de schellen
van de ogen -*

*waar Hij was
vluchtten kramp en koorts
uit het lijf van de mensen -*

*waar Hij was
werd de besmette melaatse
in de kring opgenomen,
zieken de straffende vinger Gods
uit het hoofd gepraat -*

*waar Hij was
werden brood en vis
van harte gedeeld
en groeide uit
amper iets voor één
overvloed voor allen -*

*waar Hij was
verliet God zijn hoge hemel
en werd een vader die
leeft en lijdt in mensen.*

Lied.

*Gij hebt woorden; c 1
Henk Jongerius/Byzantijns*

*Vanaf de berg zag Hij
de wereld op zijn kop:*

*zalig de armen, want
je bent niet gelukkig
om wat je bezit
en je wordt niet rijk
van wat je hebt;*

*zalig die van wapens
niet willen weten,
ze winnen de wereld
zonder geweld;*

*zalig die
hun zinnen zuiveren,
ze vinden God
in het diep van hun hart;*

*zalig die deemoedig zijn,
als een kind bij moeder
zijn ze geborgen bij God.*

*In dit vertrouwen heeft Hij
van de wereld afscheid genomen.*

Lied.

Gij hebt woorden; c 6

*Hij nam brood,
uit koren gekneed,
zegende, brak het en zei:
Dit ben ik en ik beloof u vast,
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel;
neem het, eet het.*

*Hij nam de beker,
uit druiven geperst,
zegende die, reikte hem over en zei:
Neem deze beker van mij aan
en geef hem door,
want ik zal er pas weer van drinken
wanneer alles in God zal zijn voltooid.*

*Doe wat ik heb gedaan
en vergeet me niet.*

Lied.

Gij hebt woorden; c 7

*Bij leven niet begrepen
en in de steek gelaten,
gedoemd te worden vergeten -
is Hij onweerstaanbaar
doorheen de dood tot leven gekomen -
is Hij voor allen die in Hem
hun ware aard en God herkennen
geworden die Hij is:
de mens een naaste, God een zoon.*

Bid zoals Hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

*Ergens op aarde -
geen mens die het hoort -
zingt een vogel
door de stilte heen
en het heeft zin.
Verwonder je en bid.*

Lied.

*Zoek God niet hier of daar; c 1
P. Verhoeven/W. Vogel*

*Ergens op aarde
- geen mens die het ziet -
opent een bloem haar hart
naar het licht
en het heeft zin.
Verwonder je en bid.*

Lied.

Zoek God niet hier of daar; c 2

*Ergens op aarde
- niemand die het weet -
komt een mens tot zichzelf
vindt zich in een ander
en het heeft zin.
Ben dankbaar en bid.*

Lied.

Zoek God niet hier of daar; c 3

ZEGENWENS.

ZEGENEN WIJ ELKAAR
MENSELIJK EN NABIJ.
EN LAAT ALLE LEVEN
GEZEGEND ZIJN
IN DE NAAM VAN DE VADER
DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.

AMEN.